

Za ilustraciju, navodimo stihove iz pjesme "Igra":

*Polupijan slijedim te nagu
Snenim pogledom i dugim godinama
Suzama pereš dušu
Nevinim stidom
Vijugavim tijelom
Gipkošću sipe i puzavice
Prosipaš zlatnu krljušt posteljom
Ljubičicom na usnama
Crtaš ruže po mom tijelu
Posljednjim ugrizom
Najavljuješ pakao izgnanstva
Mojoj duši
Izbodenoj ledenim bodežima.*

Dakle, u ovim stihovima ima lijepih poetskih slika, majstorski iskazanih izrazom iskusnog pjesnika. Tu su originalne metafore, poređenja i neki obrti rečenica i riječi, poetski iskazana misao...

Sve to ne može čitaoca ostaviti ravnodušnim...

Omer Hamzić

Seada Delić, Plavi san (pjesme), Bošnjačka zajednica kulture "Preporod" Gračanica, 2001.

Zbirka sadrži 43 pjesme nejednake dužine, slobodnog stiha i slobodnog pogleda u najskevotije predjele ljudske duše koju ispunjava jedan jedini osjećaj: ljubav. Ovo je prva knjiga pjesama kojom Seada Delić pokušava da nam dočara, da nam "naslika" i s nama "odsanja" svoj plavi san. Daruje nam svoje tople, iskrene, pomalo melanholične stihove, svoje slike i crteže, koji nam upotpunjuju štimung dok čitamo ovu dopadljivu poeziju. Ima u tim njenim stihovima prepoznatljive ženske nježnosti (ljubavna pjesma koju ispeva žena uvijek je nešto drugo, nešto posebno), ali i upečatljivih, lirski obojenih slika iz kojih naslućujemo još jednu sklonost ove pjesnikinje, još jednu ljubav i - talenat slikara:

*Pozlatit će noćas mjesec
srce moje od snova satkano.*

*Zapjevat će nevidljiva ptica
u krošnjama jablanova.*

*Godinama vjetrovi me nose
tragom snova plavičastih.
Oživjet će moje čežnje
u krošnjama jablanova.
(U krošnjama jablanova)*

Knjiga počinje pjesničkim motom, kojim autorica iskazuje svoj "vjeruju", stav prema životu, poeziji, riječi, slici:

*Dala bih dio vječnosti
za jednu riječ.
Dala bih ti srce od porcelana
za tren budućnosti.
Ali nikad ti neću dati pjesmu
što zrije u meni.*

Ona traži jednu pravu riječ, ona traži izraz, ona traži način i adekvatnu mogućnost da izrazi sebe... Ali i mnogo stariji i mnogo veći i mnogo iskusniji majstori riječi ostajali su bez odgovora na to vječno pitanje.

Iako nije lišena "početničkih slabosti", nepjesničkih izraza i sintagmi, knjiga "Plavi san" nam "ovjerava", talenat ove gračaničke poetese, koja ponekad ni sama nije sigurna u svoje "stihove i rime":

*Vidiš li u meni pjesnika
što na krilima vječnosti plovi u daljine?*

*Vidiš li u meni slikara
što noćima dugim slika plave snove?*

*Ja nisam pjesnik...
i ne znam više pisati pjesme tebi.*

*Ja nisam slikar...
i ne bojim plavo noći u crno obučene.*

*Ja sam samo leptir
polomljenih krila.*

Nadamo se da će ipak, pošto je odsanjala svoj "plavi san", ova pjesnikinja ostati na krilima poezije - ili kao ptica ili kao leptir "polomljenih krila". Samo tako će biti na dobitku i poezija i oni koji je čitaju.

Omer Hamzić